

Iz kapitola 44.

[1] "A nyní slyš, Jákože, můj služebník, Izraeli, jehož jsem vyvolil. [2] Toto praví Hospodin, který tě učinil, který tě vytvořil v životě matky a pomáhá ti: Neboj se, Jákože, můj služebník, Ješurúne, jehož jsem vyvolil. [3] Já vyleji vody v místa zprahlá žízní, bystřiny na suchou zemi. Já vyleji svého ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou. [4] Porostou jak mezi travou, budou jako topoly při tekoucích vodách. [5] Onen řekne: 'Já jsem Hospodinův' a jiný se nazve jménem Jákožovým, další si napíše na ruku: 'Jsem Hospodinův' a dá si čestné jméno Izrael.'" [6] Toto praví Hospodin, král Izraele, jeho vykupitel, Hospodin zástupů: "Já jsem první i poslední, kromě mne žádného Boha není. [7] Kdo je jako já? Jen ať se ozve! Ať to oznámí, ať mi to předloží! Od chvíle, kdy jsem navěky ustavil svůj lid, kdo mu oznamuje, co přijde a co má nastat? [8] Nestrachujte se! Nebuďte zmateni. Což jsem ti vše neohlašoval a neoznamoval už předem? Vy jste moji svědkové. Což je Bůh kromě mne? Jiné skály není, já o žádné nevím." [9] Výrobci model jsou všichni k ničemu; modly, které mají za žádoucí, jim nijak neprospějí. Jejich svědkové, ti nic nevidí a nic nevědí, jsou jen pro ostudu. [10] Kdo si boha vyrábí, jen modlu si odlévá; nebude z toho mít žádný prospěch. [11] A všechny jeho společníky poleje stud. Žemeslníci jsou pouzí lidé. Ať se sem všichni shromáždí, ať se tu postaví; propadnou strachu a zastydí se spolu. [12] Kovář kuje modlu, pracuje při žhoucím uhlí, kladivem jí dává tvar, zhotovuje ji silou své paže; přitom hladoví do vysílení, nemůže se ani napít, ač umdlévá. [13] Tesař natahuje šňůru, rudkou načrtává modlu, opracovává ji dláty, rozměřuje kružidlem, až jí dá podobu muže, honosný vzhled člověka, a usadí ji v domě. [14] Dá si porazit cedry nebo vezme dub, drnák či křemelák, vypěstoval si je mezi lesními stromy. Zasadil jasan a déšť mu dal vzrůst. [15] Pro člověka je to na topení, něco z toho vezme a ohřeje se. Buď zatopí a upeče chleba, nebo zhotoví boha a klaní se mu, udělá z toho modlu a hrbí se před ní. [16] Polovinu spálí pod masem, které bude jíst, upeče pečeni a nasytí se. Přitom se ohřeje a zvolá: "To jsem se zahřál, je mi teplo!" [17] Z toho, co zůstalo, si udělá boha, modlu, před kterou se hrbí a jíž se klaní a k níž se modlí a žadoní: "Vysvobod' mě, jsi přece můj bůh!" [18] Nevědí nic a nechápou, mají oči zalepené a nevidí, jejich srdce nevnímá. [19] Ale on si to nebere k srdci, chybí mu poznání a rozum, aby si řekl: "Polovinu jsem spálil, na žhavém uhlí jsem napekl chleba a upekl maso a jedl jsem, ze zbytku jsem udělal tuhle ohavnost a hrbím se před špalkem." [20] Kdo se zabývá popelem, toho zavádí bláhovost srdce, ten svůj život nevysvobodí, ani se neptá: "Není to, co mám v pravici, pouhý klam?" [21] "Pamatuj na to, Jákože, pamatuj, Izraeli, že jsi můj služebník. Já jsem tě utvořil, jsi můj služebník, Izraeli, u mne nebudeš zapomenut. [22] Zaženu tvou nevěru jak mračno a jako oblak tvé hříchy. Navrať se ke mně, já tě vykoupím." [23] Plesejte, nebesa, vždyť Hospodin to vykoná, hlaholte, nejlubší útroby země, ať zvučně plesají hory, les a všechny jeho stromy, neboť Hospodin vykoupí Jákože a proslaví se v Izraeli. [24] Toto praví Hospodin, tvůj vykupitel, který tě vytvořil v životě matky: "Já jsem Hospodin, já konám všechno: sám nebesa roztahuji, překlenuj jsem zemi. Kdo byl se mnou?" [25] Hospodin ruší znamení žvanilů a z věštců činí pomatence, obrací mudrce nazpět a jejich poznání mate. [26] Potvrzuje slovo svého služebníka, plní rozhodnutí ohlášené svými posly. Jeruzalému on praví: "Budeš osídlen!" a judským městům: "Budete zbudována! Pozvednu je z trosek." [27] Hlubině on praví: "Vyschni! Vysuším tvé vodní proudy." [28] O Kýroví praví: "Hle, můj pastýř. Vyplní každé mé přání. Řekne Jeruzalému: 'Budeš vybudován!' A chrámu: 'Budeš založen!'"